

Arī VASARAS SAULGRIEŽI ir viena no mūsu iestādes tradīcijām, kaut arī ne katru gadu ir iespēja nosvinēt šos svētkus. Bieži vien šo svētku svinēšana nav iespējama skarā ar iestādes slēgšanu uz atvaļinājuma laiku. Tomēr ir vasaras, kad bērnu liksmi dziedātais „līgo – līgo” pieskandina iestādi un tās tuvāko apkārtni.

Vasaras saulgrieži vai Jāņi – tie ir svētki, kuru gaidīšanas laikā tiek daudz runāts par laika ritumu, par norisēm dabā. Lai arī visi latviešu gadskārtu svētki ir saistīti ar saules ritmu, gadalaikiem, lauku darbiem, tomēr Vasaras saulgrieži šķiet vairāk, nekā jebkuri citi svētki dod iespēju sajūst cilvēka vienotību ar dabu. Šajā laikā, lai kur arī būtu – gan pilsētā, gan laukos, var sajūst īpašo smaržu, sajūst šo mirkli, kad tikko sākas vasara, kad visa daba ir pilna jaunas enerģijas. Tas arī ir viens no galvenajiem uzdevumiem, sagaidot Jāņus – rosināt bērnus saskatīt, saklausīt, sasmaržot – ar visām maņām sajūst to īpašo, ko mums sniedz daba. Un tad, ja tas izdodas, tad viss pārējais – dziesmas, rotaļas, ugunskurs, Jāņu siers, jāņuzāles – notiek dabiski, saprotami, tā lai prieks pašiem un netiktu nodarīts pāri apkārtni.

Sagatavoja mūzikas skolotāja Māra Smerotkina